

mærkningerne til Lovforslaget, at allerede fra Aaret 1904—1905 og til Aaret 1905—1906 er Statstilskuddet steget med 27,000 Kr., og jeg nærer ingen Tvivl — særlig efter Udfaldet af de sidste Byraadsvalg, — om at Statstilskuddet for Aaret 1906—1907 vil vokse i ganske betydelig Grad, saaledes at der neppe vil gaa ret lang Tid, før de foreslaaede 250,000 Kr. ville være fuldstændig opbrugte. Bestemmelsen om, at Kommunerne kunne faa det i § 14 omhandlede yderligere Tilskud, vil da blive aldeles illusorisk, der vil infet være. Jeg mener, at det vilde være heldigt, om man kunde komme bort fra Fastsættelsen af denne Sum paa 250,000 Kr. og i Stedet for faa indført i Loven en Bestemmelse om, at Statstilskuddet til enhver Tid skulde udgøre en Trediedel af Kommunerens Tilskud til de fri Fattiggasser. Man vil da gaa den samme Vej, som man er gaaet paa et nær beslægtet Omraade, nemlig ved Loven om Alderdomsunderstøttelse. Her begyndte man ogsaa med at fastsætte et bestemt Beløb — Halvdelen, dog ikke over 2 Mill. Kr. —, men denne Bestemmelse er man kommen helt bort fra. Nu yder Staten altid indtil det halve af Tilskuddet, og det samme, mener jeg, bør være Tilfældet overfor Hjælpekasser, saa meget mere som Hjælpekasserens Virksomhedsomraade stadig bliver større og større. Jeg tænker her paa, at Loven om forbryderske og vanartede Børn i § 10 udtrykkelig henviser til „De fattiges Kasse“ som den, Værgeraadene skulde henvende sig til i Tilfælde af, at de mene, at der trænges til Hjælp. Men naar der saaledes gives et betydeligt og nyt Virkefelt for Hjælpekasserne, er det ogsaa naturligt, at der ydes tilstrækkelige Midler til dem. Derfor vil jeg i høj Grad ønske, at man kunde komme bort fra denne Maksimumsgrænse. Endvidere finder jeg ogsaa en Grund til, at Staten yder et klækkeligt Bidrag, deri, at der ikke i Lovforslaget findes nogen Bestemmelse om Refusion Kommunerne imellem. Jeg ønsker ikke, at en saadan Bestemmelse skal komme ind i Loven, men jeg finder, at det er naturligt, at Statskassen som den store fælles Husholdningskasse gennem sit Tilskud kunde udjevne den Forskel, der kan blive mellem de forskellige Kommuner. Det er jo faktisk, at Forskellen imellem, hvad den ene Kommune har ydet, og hvad den anden har ydet, kan blive ikke saa ringe.

Endelig skal jeg omtale Bestemmelsen i § 19 om Revision af Loven i 1912.

København indtager jo en Særstilling i denne Lov, men det er at ønske, at København maa faa en lignende Institution som andre Byer. Da nu Københavns Kommune foreløbig ønsker denne Sag udsat, vil jeg udtale Ønsket om, at Revisionen af Loven finder Sted tidligere, saa at vi sætte Lovens Bestemmelse herom til 1909, i Stedet for 1912, saaledes at der inden kort Tid kunde aabnes Adgang til at faa en lignende Institution for Københavns Kommune som den, der findes i det øvrige Land.

Jeg skal med disse Ønsker anbefale Forslaget til velvillig Fremme.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Jeg kan i det hele takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. De forskellige Talere have jo alle været velvillige mod det, og navnlig takker jeg det ærede 12te kongevalgte Medlem (J. L. Hansen) for hans uforbeholdne Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) havde en Række Bemærkninger at gøre til Lovforslaget. Det ærede Medlem talte om Lovforslagets § 5 og udtalte herom blandt andet, at det kunde være interessant at høre, hvad de kommunale Organisationer havde ment om dette Spørgsmaal. Han bemærkede i denne Sammenhæng, at det havde været heldigt, om Lovforslaget havde været ledsaget af de Udtalelser, der vare fremkomne fra de vedkommende Organisationer. Jeg vil tilstaa overfor det ærede Medlem, at jeg ogsaa synes, det vilde have været heldigt, og det har været min Agt at lade dem medfølge, men da jeg maatte vente noget længere end antaget paa en af disse Udtalelser, ansaa jeg det dog for heldigere, at Lovforslaget kom frem og dets første Behandling ikke forsinkedes ved, at det maatte afvente en saadan Udtalelse. Jeg skaffede mig derfor at vide, hvad denne Udtalelse i Hovedsagen vilde gaa ud paa, saa jeg kunde faa dette med i Bemærkningerne, medens jeg fandt, at de mere detaljerede Udtalelser saa naturligt kunde komme frem, naar Forslaget blev gjort til Genstand for Udvalgsbehandling. Det er altsaa min Agt at tilsende Udvalget de forskellige Udtalelser. For øvrigt kan jeg tilføje, at de forskellige kommunale Organisationer have givet deres Tilslutning til Hovedtanken, ogsaa i § 5; dog have de samvirkende Sogneraadforeninger ønsket den Frist, der blev sat, noget kortere, nemlig til 2 Maaneder; Købstadforeningen